

אין זנות און פארשייטקייט, נישט אין געצאנק און
 אין קנאה. נאר טוט אן דעם האר ישוע המשיח, און
 זעט, אז אייער זארגן פארן קערפער זאל נישט
 דערפירן צום באַפרידיקן די תאוות.

Fourteen Chapter
קאפיטל פערצן

דעם שוואַכן אין דער אמונה זאלט איר מקרב-זיין,
 נאר נישט צו האַלטן וויכוחים איבער צווייפלי-
 האפטע מיינונגען. איינער גלויבט, אז ער מעג
 אַלץ עסן, דער שוואַכער אבער עסט בלויז גרינצייג.
 דער, וואָס עסט, זאל נישט מבוזה-זיין דעם, וואָס
 עסט נישט; און דער, וואָס עסט נישט, זאל נישט
 משפּטן דעם, וואָס עסט יאָ; וואָרום ג-ט האָט אים
 מקבל-געווען. ווער ביסטו, וואָס משפּטסט אַ פּרעמדן
 קנעכט? ער שטייט אדער פאלט פאר זיין אייגענעם
 האַר! ער וועט אבער אויפגעשטעלט ווערן, וואָרום
 דער האַר איז אימשטאַנד אים אויפצושטעלן. איינער
 מאַכט אַ חילוק צווישן איין טאָג און אַן אנדערן,
 און אַן אנדערער האַלט אַלע טעג פאַר גלייך; זאל
 יעדער זיין גאַנץ זיכער ביי זיך אין דער מחשבה.
 דער, וואָס האַלט (אַ געוויסן) טאָג, האַלט ער אים
 פאַר דעם האַר; און דער, וואָס עסט, עסט פאַר
 דעם האַר, וואָרום ער דאַנקט דאָן ג-ט דערפאַר;
 און דער, וואָס עסט נישט, עסט נישט פאַר דעם
 האַר; און דאַנקט אויך ג-ט דערפאַר. וואָרום קיינער
 פון אונז לעבט נישט פאַר זיך אליין, און קיינער
 שטאַרבט נישט פאַר זיך אליין. וואָרום ווען מיר
 לעבן, לעבן מיר צום האַר, און ווען מיר שטאַרבן,
 שטאַרבן מיר צום האַר: דעריבער, צי מיר לעבן צי
 מיר שטאַרבן, זענען מיר דעם האַרס. וואָרום פאַר